

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezést az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen nyújtották be, amelyben elutasította a fellebbezőnek a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (a továbbiakban: OHIM) negyedik fellebbezési tanácsa 2005. július 22-én hozott, a „MANPOWER” közösségi védjegy törlési iránti kérelemre vonatkozó határozatának hatályon kívül helyezése iránt benyújtott keresetét. Az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a „MANPOWER” közösségi védjegy a lajstromozott áruk és szolgáltatások tekintetében csak az Egyesült Királyságban, Írországban, Németországban és Ausztriában leíró jellegű, és megerősítette a fellebbezési tanács azon határozatát, miszerint a kérdéses védjegy használaton keresztül megkülönböztető képességet szerzett azokban a tagállamokban, amelyekben leíró jellegű.

A fellebbezés alátámasztására hivatkozott jogalapok a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 51. cikke (1) bekezdése a) pontjának és 51. cikke (2) bekezdésének – összefüggésben a 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával és 7. cikke (3) bekezdésével – a megsértése.

Az Elsőfokú Bíróság véleményével ellentétben a „MANPOWER” megjelölés, amint az OHIM fellebbezési tanácsa helyesen megállapította, Hollandiában, Svédországban, Dániában és Finnországban és ezeken kívül minden más olyan tagállamban leíró jellegű, amelyek 2004. május 1-je előtt a Közösség tagállamai voltak. Ha az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette volna azt a tényt, hogy az Európai Bizottság statisztikája szerint a Közösségben a kérdéses személyek 47 %-a beszél angolul, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a „MANPOWER” szóvédjegy Németországon és Ausztrián kívül további EU-tagállamokban is, különösen Hollandiában, Svédországban, Dániában és Finnországban, leíró jellegű. A Közösség 2004. május 1-je előtti más tagállamaival kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság azt is figyelmen kívül hagyta, hogy az összlakosság releváns része e tagállamok mindegyikének kötelező iskolai képzése miatt kielégítő angol tudással rendelkezik ahhoz, hogy megértse az olyan alapszavak, mint a „MAN” és a „POWER” jelentését, és így a védjegy jogosultja termékeinek és szolgáltatásainak a vonatkozásában a „MANPOWER” szót is leíró jellegűnek érzékeli. Az Elsőfokú Bíróság azonban nem csak hogy nem magyarázta meg, hogy miért kell az Egyesült Királyságon és Írországon kívüli lakosoknak még az alap angoltudását is kétségbe vonni, hanem még azon saját ítélkezési gyakorlatával is szembe fordult, miszerint valamely védjegy észlelésével kapcsolatban bizonyos alap angolismeretek elismerhetők az Egyesült Királyságon és Írországon kívüli lakosság egésze esetében.

Ami a használaton keresztül megszerzett megkülönböztető képességre vonatkozó bizonyítékot illeti, az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a jogot, mivel az érintett közönséget a fellebbezési tanács határozatához képest kiterjesztette anélkül, hogy a megszerzett megkülönböztető képességre vonatkozó bizonyítékokat újraértékelte volna. Még ha az Elsőfokú Bíróság nézetét osztanánk is a tekintetben, hogy a hírnév bizonyítékát csak az Egyesült Királysággal, Írországgal, Németországgal és Ausztriával kapcsolatban kell benyújtani, a fellebbezési tanács e határozatát a kiterjesztett érintett közönség tekintetében e ponton hatályon kívül kellett volna helyezni, és vissza kellett volna utalni az ügyet a fellebbezési tanács elé. Az Elsőfokú Bíróság szintén

tévesen erősítette meg a fellebbezési tanács véleményét a kérdéses szóvédjegy esetleges hírnevének Egyesült Királyságból Írországra való „spillover-hatására” vonatkozóan, bár nem fogadható el valamely védjegy hírnevének sem egyik országról a másikra, sem egyik árurol vagy szolgáltatásról másik áru vagy szolgáltatásra való „áttérjedése”.

A Bundesverwaltungsgericht (Németország) által 2008. december 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Müller Fleisch GmbH kontra Land Baden-Württemberg

(C-562/08. sz. ügy)

(2009/C 69/36)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesverwaltungsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: Müller Fleisch GmbH

Alperes: Land Baden-Württemberg

Egyéb fél: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni a 2001. június 22-i 1248/2001/EK bizottsági rendelettel⁽¹⁾ módosított, 999/2001/EK rendelet⁽²⁾ III. melléklete A. fejezetének I. szakaszával összefüggésben értelmezett 6. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes a vizsgálati kötelezettségnek valamennyi, 24 hónapnál idősebb szarvasmarhára történő kiterjesztése, ahogyan azt a 2001. január 25-i rendelettel (BGBl I., 164. o.) módosított, a BSE)-vizsgálatról szóló, 2000. december 1-jei német rendelet [BSE-Untersuchungsverordnung] (BGBl I., 1659. o.) előírja.

⁽¹⁾ A Bizottság 1248/2001/EK rendelete (2001. június 22.) a 999/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet III., X. és XI. mellékletének az egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak járványügyi megfigyelése és vizsgálata tekintetében történő módosításáról (HL L 173., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 450. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 999/2001/EK rendelete (2001. május 22.) egyes fertőző szivacsos agyvelőbántalmak megelőzésére, az ellenük való védekezésre és a felszámolásukra vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 147., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 32. kötet, 289. o.).